

ПУНКТ _
Проект

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від

2020 р. №

Київ

Про організацію надання соціальних послуг

Відповідно до пункту 17 частини першої статті 1 Закону України “Про соціальні послуги” Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити Порядок організації надання соціальних послуг, що додається.
2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.
3. Рекомендувати органам місцевого самоврядування керуватися Порядком організації надання соціальних послуг, затвердженим цією постановою.

ПОРЯДОК
організації надання соціальних послуг

Загальні положення

1. Цим Порядком визначається механізм виявлення осіб / сімей, які перебувають у складних життєвих обставинах або мають найвищий ризик потрапляння в такі обставини, та організації надання їм соціальних послуг відповідно до індивідуальних потреб.

2. У цьому Порядку терміни вживаються у значеннях, наведених у законах України „Про соціальні послуги”, „Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю”, „Про місцеве самоврядування в Україні”, „Про охорону дитинства”, „Про запобігання та протидію домашньому насильству”, „Про протидію торгівлі людьми”, „Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк”, „Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей”, „Про зайнятість населення”.

3. Забезпечення надання соціальних послуг особам / сім'ям відповідно до їхніх потреб на території адміністративно-територіальної одиниці покладається на Раду міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київську та Севастопольську міські державні адміністрації.

Забезпечення надання базових соціальних послуг особам / сім'ям відповідно до їхніх потреб, вжиття заходів з надання інших соціальних послуг таким особам / сім'ям покладається на Київську та Севастопольську міські, районні, районні у м. Києві та Севастополі державні адміністрації, виконавчі органи міських рад міст обласного значення, сільських, селищних, міських рад об'єднаних територіальних громад (далі – ОТГ).

Виявлення осіб / сімей, які перебувають у складних життєвих обставинах або мають найвищий ризик потрапляння в такі обставини

4. До осіб / сімей, які перебувають у складних життєвих обставинах, належать особи / сім'ї, які не можуть самотійно подолати негативний вплив обставин, зумовлених такими чинниками:

- похилий вік;
- часткова або повна втрата рухової активності, пам'яті;
- невиліковні хвороби, хвороби, що потребують тривалого лікування;
- психічні та поведінкові розлади, у тому числі пов'язані із вживанням психоактивних речовин;
- інвалідність;
- бездомність;
- безробіття;

малозабезпеченість;
 поведінкові розлади у дітей через розлучення батьків;
 ухилення батьками або особами, які їх замінюють, від виконання своїх
 обов'язків із виховання дитини;
 втрата соціальних зв'язків, у тому числі під час перебування в місцях
 позбавлення волі;
 жорстоке поводження з дитиною;
 домашнє насильство;
 насильство за ознакою статі;
 потрапляння в ситуацію торгівлі людьми;
 шкода, заподіяна пожежею, стихійним лихом, катастрофою, бойовими
 діями, терористичним актом, збройним конфліктом, тимчасовою окупацією.

До осіб / сімей, які мають найвищий ризик потрапляння у складні життєві
 обставини через вплив несприятливих зовнішніх та / або внутрішніх чинників
 (далі – вразливі категорії населення), окрім тих, чинники впливу на яких
 визначено в абзацах другому – сімнадцятому цього пункту, належать:

сім'ї, у яких дітей відібрано у батьків без позбавлення їх батьківських прав;
 сім'ї, де триває процес розлучення батьків і вирішується спір між матір'ю
 та батьком щодо визначення місця проживання дітей, участі батьків у їх
 вихованні;

сім'ї з дітьми, в яких тривала хвороба батьків перешкоджає їм виконувати
 свої батьківські обов'язки;

сім'ї, у яких виховуються діти з інвалідністю, та сім'ї з дітьми, у яких
 батьки мають інвалідність;

сім'ї, у яких батьків поновлено в батьківських правах;

сім'ї з дітьми, де батьки є трудовими мігрантами;

малозабезпечені сім'ї з дітьми;

сім'ї, діти з яких перебувають у закладах інституційного догляду та
 виховання;

сім'ї, дітей з яких влаштовано в сім'ю патронатного вихователя;

сім'ї, у яких діти систематично самовільно залишають місце проживання;

сім'ї, у яких діти систематично без поважних причин не відвідують заклади
 освіти;

жінки, які виявили намір відмовитися від новонародженої дитини;

неповнолітні одинокі матері (батьки);

особи з числа дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування;

особи з особливими освітніми потребами;

внутрішньо переміщені особи;

повнолітні недієздатні особи (у разі відсутності в них опікуна);

особи, звільнені з місць позбавлення волі;

учасники антитерористичної операції та особи, які здійснювали заходи із
 забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної
 агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях.

5. Суб'єктами виявлення осіб / сімей, які належать до вразливих категорій
 населення або перебувають у складних життєвих обставинах, є структурні

підрозділи з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчі органи міських рад міст обласного значення, сільських, селищних, міських рад ОТГ (далі – органи соціального захисту населення), центри соціальних служб, центри надання соціальних послуг, територіальні центри соціального обслуговування (надання соціальних послуг), інші установи / заклади надання соціальних послуг, у тому числі спеціалізовані служби підтримки осіб, які постраждали від домашнього насильства та / або насильства за ознакою статі, служби у справах дітей, соціальні менеджери, фахівці із соціальної роботи або інші уповноважені посадові особи виконавчих органів сільських, селищних, міських рад, заклади освіти, охорони здоров'я, уповноважені підрозділи органів Національної поліції, центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги, а також підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, громадські об'єднання, благодійні, релігійні організації, фізичні особи – підприємці та фізичні особи, які надають соціальні послуги з догляду без здійснення підприємницької діяльності (далі – суб'єкт).

6. Виявлення осіб / сімей, які належать до вразливих категорій населення або перебувають під впливом чинників, що можуть зумовити потрапляння у складні життєві обставини (далі – потенційні отримувачі соціальних послуг), проводиться суб'єктами в процесі виконання ними службових / посадових обов'язків (вжиття заходів реагування на отримані особисті заяви / звернення, телефонні, письмові, електронні, усні повідомлення про такі особи / сім'ї, матеріали в засобах масової інформації).

7. Соціальний менеджер / фахівець із соціальної роботи / у разі виявлення ним потенційного отримувача соціальних послуг протягом п'яти робочих днів з дати виявлення проводить оцінювання потреб особи / сім'ї у соціальних послугах (далі – оцінювання потреб) відповідно до порядку, затвердженого Мінсоцполітики.

Інший суб'єкт у разі виявлення потенційного отримувача соціальних послуг інформує про це орган соціального захисту населення шляхом направлення не пізніше ніж наступного робочого дня повідомлення у письмовій або електронній формі, засобами телефонного зв'язку. Не пізніше ніж наступного робочого дня після отримання інформації щодо виявлення потенційного отримувача соціальних послуг орган соціального захисту населення повідомляє соціального менеджера / фахівця із соціальної роботи для проведення ним оцінювання потреб.

У разі звернення особи до органу соціального захисту населення за призначенням державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям, державної соціальної допомоги особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю, одноразової матеріальної допомоги непрацюючим малозабезпеченим особам, особам з інвалідністю та дітям з інвалідністю, одноразової матеріальної допомоги особам, які постраждали від торгівлі людьми, орган соціального захисту населення інформує таку особу (у тому числі шляхом надання відповідних друкованих інформаційних матеріалів) про

соціальні послуги, якими вона може скористатися, умови та порядок їх отримання та в разі потреби направляє соціальному менеджеру або фахівцю із соціальної роботи повідомлення про необхідність оцінювання потреб особи / сім'ї у соціальних послугах.

8. За результатами оцінювання потреб соціальний менеджер / фахівець із соціальної роботи складає відповідний акт, який не пізніше ніж наступного робочого дня подається до органу соціального захисту населення для прийняття рішення про надання соціальних послуг.

Якщо за результатами оцінювання потреб підтверджується перебування особи / сім'ї у складних життєвих обставинах або належність до вразливих категорій населення, соціальний менеджер / фахівець із соціальної роботи надає такій особі / сім'ї допомогу в оформленні заяви про надання соціальних послуг і пакета документів, що додаються до неї, відповідно до пункту 32 цього Порядку, а також передає зазначені документи до органу соціального захисту населення разом із актом, складеним за результатом оцінювання потреб, якщо особа через похилий вік, інвалідність, стан здоров'я, догляд за дитиною або інші обставини не може особисто подати заяву та пакет документів.

9. Виявлення дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, проводиться згідно з Порядком взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування, закладів та установ під час забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі таких, що можуть загрожувати їх життю та здоров'ю, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 03 жовтня 2018 р. № 800 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 80, ст. 2674).

10. У разі виявлення суб'єктом випадку жорстокого поводження з дитиною, зокрема домашнього насильства, залишення дитини без піклування батьків, такий суб'єкт невідкладно інформує про це службу у справах дітей та уповноважений підрозділ органу Національної поліції, при виявленні факту вчинення домашнього насильства стосовно недієздатних осіб – уповноважений підрозділ органу Національної поліції та орган опіки та піклування.

11. У разі існування внаслідок вчинення домашнього насильства або інших обставин загрози життю чи здоров'ю особи, в тому числі дитини, про це негайно інформується уповноважений підрозділ органу Національної поліції за номером телефону 102 для вжиття спеціальних заходів щодо припинення насильства, недопущення його продовження чи повторного вчинення.

Планування організації та надання соціальних послуг

12. Для планування організації та надання соціальних послуг структурні підрозділи з питань соціального захисту населення Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських, районних, районних у м. Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчі органи міських рад міст обласного значення, сільських, селищних, міських рад ОТГ визначають потреби жителів відповідної адміністративно-територіальної одиниці / територіальної громади у соціальних послугах у порядку,

затвердженому Мінсоцполітики.

13. За результатами визначених потреб плануються заходи щодо організації надання соціальних послуг жителям адміністративно-територіальної одиниці / територіальної громади, що включаються до прогностичних і програмних документів соціально-економічного розвитку територіальної громади (стратегія розвитку територіальної громади, програма соціально-економічного розвитку, місцеві та регіональні цільові програми).

14. Надання соціальних послуг організовується шляхом реалізації заходів з формування та розвитку соціальних послуг, зокрема, створення мережі надавачів соціальних послуг, залучення надавачів соціальних послуг недержавного сектору (підприємства, установи, організації, громадські об'єднання, благодійні, релігійні організації, фізичні особи – підприємці та фізичні особи, які надають соціальні послуги з догляду без провадження підприємницької діяльності), запровадження посад відповідних фахівців (працівників) та проведення їх навчання, підвищення професійної компетентності / кваліфікації працівників надавачів соціальних послуг (далі – надавач) тощо.

15. Надання базових соціальних послуг, визначених частиною шостою статті 16 Закону України „Про соціальні послуги”, на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці забезпечують Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, районні, районні у містах Києві та Севастополі державні адміністрації, виконавчі органи міських рад міст обласного значення, сільських, селищних, міських рад ОТГ.

16. До надання соціальних послуг залучаються надавачі недержавного сектору, зокрема, шляхом державно-приватного партнерства, соціального замовлення, конкурсу соціальних проєктів, соціальних програм тощо, співпраці територіальних громад відповідно до статті 4 Закону України „Про співробітництво територіальних громад”.

17. Організація надання соціальних послуг на всіх етапах цього процесу здійснюється шляхом взаємодії суб'єктів системи надання соціальних послуг у порядку, затвердженому Мінсоцполітики.

18. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, районні, районні у містах Києві та Севастополі державні адміністрації, виконавчі органи міських рад міст обласного значення, сільських, селищних, міських рад ОТГ забезпечують ведення Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг (далі – Реєстр) відповідної адміністративно-територіальної одиниці / територіальної громади та інформують населення про соціальні послуги, якими можуть скористатися жителі територіальної громади, їх зміст і порядок надання, про надавачів у формі, доступній для сприйняття особами з будь-якими порушеннями здоров'я.

19. Соціальні послуги надаються підприємствами, установами, організаціями, громадськими об'єднаннями незалежно від форми власності та господарювання, фізичними особами, фізичними особами – підприємцями, які

відповідають критеріям діяльності надавачів соціальних послуг, визначеним Кабінетом Міністрів України.

20. Соціальні послуги можуть надаватися:
за рахунок бюджетних коштів (безоплатно);
з установами диференційованої плати залежно від доходу отримувача соціальних послуг;

за рахунок отримувача соціальних послуг або третіх осіб.

21. Надавачі державного та комунального секторів надають соціальні послуги безоплатно за рахунок бюджетних коштів незалежно від доходу отримувача соціальних послуг:

особам, які постраждали від торгівлі людьми та отримують соціальну допомогу відповідно до законодавства у сфері протидії торгівлі людьми;

особам, які постраждали від домашнього насильства або насильства за ознакою статі;

дітям з інвалідністю;

особам з інвалідністю I групи;

дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, особам з їх числа віком до 23 років;

сім'ям опікунів, піклувальників, прийомним сім'ям, дитячим будинкам сімейного типу, сім'ям патронатних вихователів;

дітям, яким не встановлено інвалідність, із тяжкими захворюваннями, розладами, травмами, станами, що дають право на одержання державної допомоги на дитину, згідно з переліком, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2018 р. № 1161 (Офіційний вісник України, 2019 р., № 9, ст. 306).

Крім зазначених категорій осіб надавачі державного та комунального секторів надають соціальні послуги за рахунок бюджетних коштів отримувачам соціальних послуг, середньомісячний сукупний дохід яких становить менше ніж два прожиткові мінімуми для відповідної категорії осіб.

22. Іншим категоріям осіб за рахунок бюджетних коштів незалежно від доходу отримувача соціальних послуг надаються соціальні послуги з інформування, консультування, надання притулку, представництва інтересів, перекладу жестовою мовою, а також соціальні послуги, що надаються екстрено (кризово).

23. Отримувачам соціальних послуг, середньомісячний сукупний дохід яких перевищує два прожиткові мінімуми, але не перевищує чотирьох прожиткових мінімумів для відповідної категорії осіб, соціальні послуги надаються з установами диференційованої плати в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

24. За рахунок отримувача соціальних послуг або третіх осіб надаються соціальні послуги:

отримувачам соціальних послуг, середньомісячний сукупний дохід яких перевищує чотири прожиткові мінімуми для відповідної категорії осіб; понад обсяг, визначений державними стандартами соціальних послуг.

25. Місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування мають право приймати рішення про надання соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів іншим категоріям осіб, крім зазначених у пункті 21 цього Порядку, та / або інших соціальних послуг, крім визначених пунктом 22 цього Порядку. Для цього місцевий орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування приймає рішення (видає розпорядження) про перелік послуг, що надаються за рахунок бюджетних коштів, та / або звільнення окремих категорій осіб від плати за надання соціальних послуг.

Розглядати питання щодо надання соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів іншим категоріям осіб та приймати в окремих випадках рішення про звільнення особи від плати за соціальні послуги можуть комісії, утворені районними, районними у м. Києві та Севастополі державними адміністраціями, виконавчими органами міських рад міст обласного значення, сільських, селищних, міських рад ОТГ.

26. Надавач визначає розмір плати за соціальні послуги залежно від змісту та обсягу послуг, що надаються, відповідно до порядку регулювання тарифів на соціальні послуги, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

27. Рішення про звільнення отримувача соціальних послуг від плати за соціальні послуги, що надаються надавачами недержавного сектору, приймається такими надавачами самостійно.

28. У разі залучення надавачів недержавного сектору до надання соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів, у тому числі з установленням диференційованої плати, їм відшкодовується вартість послуг відповідно до законодавства.

Подання заяви, звернення, повідомлення про надання соціальних послуг

29. Для отримання соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів особа або її законний представник подає до органу соціального захисту населення за місцем свого проживання / перебування письмову заяву про надання соціальних послуг (далі – заява), що складається за формою, затвердженою Мінсоцполітики, разом із пакетом документів, зазначених у пункті 32 цього Порядку.

Якщо особа за станом здоров'я не спроможна самостійно прийняти рішення про необхідність надання їй соціальних послуг (недієздатні особи) заяву про надання такій особі соціальних послуг зобов'язані подати її законний представник або орган опіки та піклування.

Подання заяви із пакетом відповідних документів для отримання соціальних послуг особами з інвалідністю та особами похилого віку, які мають інтелектуальні та / або психічні порушення, проводиться відповідно до Порядку надання соціальних послуг особам з інвалідністю та особам похилого віку, які

страждають на психічні розлади, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 червня 2019 р. № 576 (Офіційний вісник України, 2019 р., № 55, ст. 1912).

30. У разі відсутності в об'єднаній територіальній громаді органу соціального захисту населення заява про отримання соціальних послуг приймається уповноваженою посадовою особою виконавчого органу ради ОТГ або старостинського округу / старостою.

Заяви можуть прийматися центром надання адміністративних послуг за місцем проживання / перебування особи, яка потребує соціальних послуг.

Заява, прийнята уповноваженою посадовою особою виконавчого органу ради ОТГ, старостинського округу / старостою чи центром надання адміністративних послуг, протягом одного робочого дня з дати її надходження передається до органу соціального захисту населення для підготовки відповідних запитів, клопотань (у разі потреби) та подальшого прийняття рішення.

31. Надавач, до якого особа або її законний представник звернулись безпосередньо, допомагає заявнику в поданні заяви про надання соціальних послуг до органу соціального захисту населення не пізніше ніж наступного робочого дня та інформує заявника про можливість отримання необхідної допомоги та умови її надання (в усній формі, через електронні засоби комунікації або шляхом надання друкованих інформаційних матеріалів).

32. Для прийняття рішення про надання соціальних послуг до заяви обов'язково додаються такі документи:

копія паспорта громадянина України або іншого документа, що посвідчує особу, яка потребує надання соціальних послуг. У разі відсутності у бездомної особи документа, що посвідчує особу, такій особі надається допомога у поновленні зазначеного документа відповідно до законодавства;

копія документа, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, у якому зазначено реєстраційний номер облікової картки платника податків, або копія паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовились від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу та мають про це відмітку в паспорті);

копія довідки до акта огляду медико-соціальною експертною комісією за формою, затвердженою МОЗ (для осіб з інвалідністю);

копія медичного висновку про дитину з інвалідністю віком до 18 років, виданого в установленому МОЗ порядку (для дитини з інвалідністю);

копія довідки про захворювання дитини на тяжке перинатальне ураження нервової системи, тяжку вроджену ваду розвитку, рідкісне орфанне захворювання, онкологічне, онкогематологічне захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкий психічний розлад, цукровий діабет I типу

(інсулінозалежний), гостре або хронічне захворювання нирок IV ступеня, про те, що дитина отримала тяжку травму, потребує трансплантації органа, потребує паліативної допомоги, виданої лікарсько-консультативною комісією лікувально-профілактичного закладу (за наявності);

медичний висновок про здатність до самообслуговування та потребу в сторонній допомозі (у разі потреби);

копія рішення органу опіки та піклування про утворення прийомної сім'ї, дитячого будинку сімейного типу, про влаштування дитини в сім'ю патронатного вихователя (за наявності);

копія рішення суду про обмеження цивільної дієздатності або визнання недієздатною особи, яка потребує надання соціальних послуг (для недієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена);

копія рішення суду або органу опіки та піклування про призначення опікуна або піклувальника особі, яка потребує надання соціальних послуг (за наявності);

документ, що підтверджує повноваження представника органу опіки та піклування (якщо заява подається органом опіки та піклування);

копія паспорта громадянина України опікуна або піклувальника особи, яка потребує надання соціальних послуг (за наявності опікуна або піклувальника);

копія довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи (за наявності);

акт оцінювання потреб особи / сім'ї у соціальних послугах (за наявності), складений соціальним менеджером / фахівцем із соціальної роботи.

У разі наявності відповідних документів в органі соціального захисту населення або інформації в Реєстрі такі документи повторно не подаються.

Для надання соціальних послуг (крім тих, що надаються за рахунок бюджетних коштів незалежно від доходу отримувача соціальних послуг) за наявності інших отриманих доходів, інформація про які відсутня в ДПС, Пенсійному фонді України, Фонді соціального страхування та згідно із законодавством не може бути отримана на запит органу соціального захисту населення відповідно до цього Порядку, подаються також довідки про доходи.

Підставою для розгляду питання про надання соціальних послуг також є повідомлення суб'єкта та / або акт оцінювання потреб сім'ї / особи, складений соціальним менеджером / фахівцем із соціальної роботи / соціальним працівником, звернення, повідомлення інших осіб в інтересах осіб, які потребують соціальних послуг у зв'язку з перебуванням у складних життєвих обставинах, рекомендації комісії з питань захисту прав дитини, подані за результатами розгляду матеріалів про стан сім'ї, яка перебуває у складних життєвих обставинах.

33. Особами, які потребують надання соціальної послуги стаціонарного догляду чи паліативного догляду в умовах стаціонару, також подається:

довідка для направлення особи з інвалідністю до інтернатного закладу за формою, затвердженою МОЗ;

індивідуальна програма реабілітації особи з інвалідністю за формою, затвердженою МОЗ (за наявності інвалідності);

копія пенсійного посвідчення або посвідчення особи, яка отримує державну соціальну допомогу (за наявності);

копія договору про відкриття та обслуговування поточного рахунку (за наявності).

34. Для отримання соціальних послуг у надавачів недержавного сектору (крім тих, що надаються за рахунок бюджетних коштів) заява про надання соціальних послуг подається безпосередньо надавачу.

У разі потреби до заяви додаються необхідні для отримання соціальної послуги документи, зокрема, з урахуванням вимог статутних документів закладу (установи), що її надаватиме.

35. Орган соціального захисту населення аналізує отримані документи, уточнює необхідну інформацію, в тому числі шляхом перевірки даних у наявних базах і реєстрах отримувачів державної допомоги, пільг тощо, та не пізніше ніж наступного робочого дня визначає надавача або залучає соціального менеджера / фахівця із соціальної роботи для оцінювання потреб особи / сім'ї в соціальних послугах (окрім випадків, коли акт за результатами оцінювання потреб подано до органу соціального захисту населення відповідно до пункту 8 цього Порядку).

36. Для отримання інформації про доходи особи, що потребує надання соціальних послуг, орган соціального захисту населення протягом трьох робочих днів після надходження заяви від такої особи, її законного представника, органу опіки та піклування надсилає запит до:

ДПС – для отримання відомостей про доходи осіб з Державного реєстру фізичних осіб – платників податків у порядку, встановленому Мінсоцполітики та Мінфіном;

Пенсійного фонду України – для отримання відомостей про доходи осіб з реєстру застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування у порядку, встановленому Пенсійним фондом України та Мінсоцполітики;

Фонду соціального страхування, Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття / державної служби зайнятості – для отримання інформації про страхові виплати із зазначених фондів.

ДПС, Пенсійний фонд України, фонди загальнообов'язкового державного соціального страхування протягом п'яти робочих днів після надходження запиту надають органу соціального захисту населення інформацію про доходи особи, що потребує надання соціальних послуг.

У разі неможливості здійснення обміну інформацією, відсутності даних за необхідний період або за наявності інших отриманих доходів, інформація про які

відсутня в ДПС, Пенсійному фонді України, фондах загальнообов'язкового державного соціального страхування та згідно із законодавством не може бути отримана на запит органу соціального захисту населення, отримувач соціальної послуги подає довідки про доходи за попередні шість місяців, що передують місяцю звернення за наданням соціальних послуг.

37. Оцінювання потреб проводиться соціальним менеджером / фахівцем із соціальної роботи протягом п'яти робочих днів з дати отримання заяви, звернення, повідомлення про надання соціальних послуг у порядку, встановленому Мінсоцполітики, із залученням у разі необхідності психолога, медичного працівника, педагога закладу освіти, реабілітолога та інших фахівців.

Під час оцінювання потреб з'ясовуються обставини, що можуть призвести або призвели до порушень у життєдіяльності особи / сім'ї, визначаються чинники, що спричинили потрапляння у складні життєві обставини, рівень складності наявних проблем, їх вплив на життєдіяльність особи / сім'ї, індивідуальні потреби в отриманні соціальних послуг, а також спроможність особи / сім'ї самостійно подолати або мінімізувати негативний вплив цих обставин.

За результатами оцінювання потреб складається відповідний акт за формою, затвердженою Мінсоцполітики, з пропозиціями щодо переліку соціальних послуг, яких потребує особа / сім'я, та подається до органу соціального захисту населення для подальшого прийняття рішення про надання соціальних послуг.

38. У разі отримання звернення (письмового або усного) особи, у тому числі дитини / сім'ї про надання соціальних послуг екстрено (кризово) у зв'язку із загрозою життю чи здоров'ю особи або отримання повідомлення від суб'єкта про необхідність надання таких послуг оцінювання потреб не проводиться.

Рішення про надання послуг екстрено (кризово) приймається органом соціального захисту населення / надавачем невідкладно та впродовж однієї доби забезпечується надання соціальних послуг. Відповідно до потреб особи надавач проводить термінове втручання в кризову ситуацію з метою негайного усунення або мінімізації наслідків такої ситуації, надання допомоги та підтримки, зокрема, шляхом забезпечення психологічної підтримки та консультування (в тому числі телефоном), виїзду мобільної бригади соціально-психологічної допомоги, взаємодії з іншими фахівцями та службами (виклик бригади швидкої допомоги для надання невідкладної медичної допомоги, працівника уповноваженого підрозділу органу Національної поліції тощо).

39. За результатами надання послуг екстрено (кризово) надавач складає акт про надання соціальної послуги за формою, затвердженою Мінсоцполітики.

Підтвердженням надання послуги кризового та екстреного втручання дитині є акт проведення оцінки рівня безпеки дитини, складений за формою, визначеною у додатку 10 до Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 р. № 866 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 76, ст. 2561; 2014 р., № 93, ст. 2684).

Прийняття рішення про надання соціальних послуг чи відмову у їх наданні

40. Після отримання інформації за результатами запиту орган соціального захисту населення протягом десяти робочих днів з дня одержання заяви про надання соціальних послуг відповідно до отриманого пакета документів та з урахуванням результатів оцінювання потреб приймає рішення про надання чи відмову в наданні соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів, що видається за формою, затвердженою Мінсоцполітики.

41. Про прийняте рішення особа / сім'я, яка звернулася із заявою про надання соціальних послуг, інформується органом соціального захисту населення не пізніше ніж через три робочі дні з дати його прийняття шляхом надання копії рішення про надання чи відмову в наданні соціальних послуг. У рішенні про відмову в наданні соціальних послуг обов'язково мають бути обгрунтовані підстави відмови.

42. Рішення про надання соціальних послуг разом з інформацією про особу / сім'ю (призначені виплати та державну допомогу, встановлення статусу внутрішньо переміщеної особи, особи з інвалідністю тощо) також надсилається надавачу (надавачам) не пізніше ніж через три робочі дні з дати його прийняття.

43. Рішення про обов'язкове надання соціальних послуг (проходження корекційних програм) приймається стосовно осіб, визначених частиною п'ятою статті 21 Закону України „Про соціальні послуги”.

Рішення про обов'язкове надання соціальних послуг (взяття під соціальний супровід) стосовно сімей, у яких порушуються права дитини, в тому числі тих, у яких батьки не виконують батьківських обов'язків або поновлені в батьківських правах, приймається органом соціального захисту населення на підставі рекомендацій, поданих за результатами розгляду матеріалів про стан сім'ї, яка перебуває у складних життєвих обставинах, комісією з питань захисту прав дитини відповідно до Типового положення про комісію з питань захисту прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 р. № 866 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 76, ст. 2561; 2014 р., № 93, ст. 2684).

44. У разі відсутності надавачів необхідних соціальних послуг у територіальній громаді за місцем проживання особи, яка потребує надання соціальних послуг, чи в найближчій за місцем розташування територіальній громаді, або якщо запропонована соціальна послуга задовольняє потреби особи лише частково, орган соціального захисту населення визначає потенційних надавачів таких соціальних послуг і проводить заходи щодо їх залучення до надання соціальних послуг, у тому числі для забезпечення їх фінансування.

45. У разі неможливості забезпечення потреби жителів територіальної громади в наданні тих чи інших соціальних послуг, крім базових соціальних послуг, районна державна адміністрація, виконавчий орган міської ради міста обласного значення, ради ОТГ інформує про це обласну, Київську чи Севастопольську міську державну адміністрацію для забезпечення створення й

розвитку необхідних соціальних послуг на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, зокрема, шляхом планування та фінансування видатків для забезпечення потреб осіб / сімей регіону в соціальних послугах у межах регіональних і місцевих соціально-економічних програм розвитку.

Для організації надання соціальних послуг на регіональному рівні орган соціального захисту населення за місцем проживання / перебування особи, яка звернулася із заявою про надання соціальних послуг, подає клопотання про надання соціальних послуг разом із пакетом відповідних документів структурному підрозділу з питань соціального захисту населення обласної, Київської міської державної адміністрації для подальшого прийняття рішення про надання соціальних послуг.

46. Підставою для відмови особі, яка звернулася із заявою про надання соціальних послуг, у наданні соціальних послуг є:

відсутність потреби в соціальних послугах за результатами оцінювання потреб;

ненадання надавачем тих соціальних послуг, яких потребує особа / сім'я;

наявність в особи відповідно до медичного висновку медичних протипоказань, перелік яких затверджується МОЗ (рішення про надання соціальних послуг приймається після усунення таких протипоказань).

Не може бути відмовлено у наданні соціальних послуг особі у разі загрози її життю чи здоров'ю, домашнього насильства, насильства за ознакою статі або жорстокого поводження з дитиною.

47. Інформація про прийняте рішення щодо надання соціальних послуг або відмову в їх наданні, соціальні послуги, що надаватимуться особі / сім'ї, а також про суб'єктів, що їх надаватимуть, фіксується в Реєстрі протягом доби з моменту прийняття відповідного рішення.

Документи, на підставі яких прийнято рішення про надання соціальних послуг або відмову в їх наданні, формуються в особову справу отримувача соціальних послуг / особи, яка потребує надання соціальних послуг, що зберігається органом соціального захисту населення відповідно до законодавства з дотриманням вимог Закону України „Про захист персональних даних”.

48. Соціальні послуги надаються відповідно до державних стандартів соціальних послуг, затверджених Мінсоцполітики.

49. Зміст та обсяг соціальної послуги для кожного її отримувача визначається індивідуально залежно від його потреб і зазначається в індивідуальному плані надання соціальної послуги, що є невід'ємною частиною договору про надання соціальної послуги. Надання соціальних послуг одноразово, екстрено (кризово) здійснюється без укладання договору та без складання індивідуального плану.

50. Оформлення документів щодо процесу надання соціальних послуг проводиться відповідно до затверджених Мінсоцполітики форм обліку роботи з

особами / сім'ями, які перебувають у складних життєвих обставинах.

Інформація, що міститься в документах, оформлених у процесі надання соціальних послуг, є конфіденційною. Надавач вживає заходів щодо захисту персональних даних відповідно до вимог Закону України „Про захист персональних даних” та є відповідальним за нерозголошення цієї інформації згідно із законами України.

51. Підставами для припинення надання соціальних послуг є:

відсутність потреби в соціальних послугах за результатами оцінювання потреб;

закінчення строку дії договору про надання соціальних послуг (крім випадків продовження строку дії договору за результатами повторного оцінювання потреб);

відмова особи / сім'ї від отримання послуг (окрім випадків соціального супроводу сімей з дітьми, які перебувають у складних життєвих обставинах, і сімей, у яких порушуються права дитини) та дострокове розірвання договору про надання соціальних послуг за ініціативою отримувача соціальних послуг;

зміна місця проживання / перебування отримувача соціальних послуг, що унеможлиблює надання соціальних послуг;

невиконання без поважних причин отримувачем соціальних послуг вимог, визначених договором про надання соціальних послуг;

виявлення / встановлення недостовірності поданих отримувачем соціальних послуг інформації / документів при зверненні за наданням соціальних послуг, що унеможлиблює подальше їх надання;

смерть отримувача соціальних послуг;

ліквідація (припинення діяльності) надавача або припинення ним надання відповідних соціальних послуг.

У разі виявлення в отримувача соціальних послуг у процесі надання соціальних послуг відповідно до медичного висновку медичних протипоказань, визначених переліком, затвердженим МОЗ, надання соціальних послуг припиняється на строк до усунення таких протипоказань без розірвання договору про надання соціальних послуг.

Надання соціальних послуг не може бути припинено у разі наявної загрози життю чи здоров'ю особи, домашнього насильства, насильства за ознакою статі або жорстокого поводження з дітьми.

52. Якщо отримувач соціальних послуг без поважних причин не виконує умови договору про надання соціальних послуг, надавач надсилає отримувачу соціальних послуг або його законному представнику письмове повідомлення про дату, з якої буде припинено надання соціальних послуг у разі подальшого невиконання умов договору. Надання соціальних послуг у такому разі припиняється не раніше ніж через п'ятнадцять календарних днів з дати відправлення відповідного письмового повідомлення.

53. Рішення про припинення надання соціальних послуг надається отримувачу соціальних послуг або його законному представнику в письмовій формі із зазначенням причин припинення впродовж трьох робочих днів з дати його прийняття.

54. Якщо підставою для відмови в наданні / припинення надання соціальних послуг є ненадання надавачем тих соціальних послуг, яких потребує особа / сім'я, або ліквідація (припинення діяльності) надавача чи припинення надання ним відповідних соціальних послуг, такий надавач надсилає Київській та Севастопольській міській, районній, районній у м. Києві та Севастополі державній адміністрації, виконавчому органу міської ради міста обласного значення, ради ОТГ інформацію про факти такої відмови не пізніше ніж через три робочі дні з дати прийняття відповідного рішення для врахування при визначенні потреб жителів адміністративно-територіальної одиниці / територіальної громади у соціальних послугах та організації їх надання.

Рішення про відмову в наданні соціальних послуг або припинення їх надання може бути оскаржено в судовому порядку.

55. Після завершення надання соціальної послуги надавач у термін, що не перевищує п'яти робочих днів, інформує орган соціального захисту населення про завершення (припинення) її надання та результати роботи з особою / сім'єю.

56. У разі зміни місця проживання / перебування особи, яка отримувала соціальні послуги догляду вдома, соціального супроводу, для забезпечення безперервності надання соціальних послуг орган соціального захисту за згодою отримувача послуг не пізніше ніж через п'ять робочих днів з дати отримання інформації про припинення надання соціальної послуги інформує орган соціального захисту населення (фахівця із соціальної роботи або уповноважену посадову особу) за новим місцем проживання / перебування такої особи, якщо воно відоме, про доцільність продовження надання соціальної послуги, про заходи, що проводились у процесі надання послуги, результати роботи і подає пропозиції щодо подальшої підтримки отримувача соціальних послуг.

У разі зміни місця проживання / перебування сім'ї з дітьми, яка перебувала під соціальним супроводом у зв'язку з порушенням прав дитини, неналежним виконанням батьківських обов'язків, або сім'ї, у якій батьків поновлено в батьківських правах, обов'язково інформується служба у справах дітей за новим місцем проживання / перебування сім'ї для організації подальшої роботи з нею.

57. Моніторинг надання соціальних послуг та оцінювання їхньої якості проводять органи соціального захисту населення в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, за методикою, затвердженою Мінсоцполітики.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2020 р. №

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України,
що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 листопада 2013 р. № 895 “Про затвердження Порядку взаємодії суб’єктів соціального супроводу сімей (осіб), які перебувають у складних життєвих обставинах” (Офіційний вісник України, 2013 р., № 98, ст. 3608);
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 листопада 2013 р. № 896 “Про затвердження Порядку виявлення сімей (осіб), які перебувають у складних життєвих обставинах, надання їм соціальних послуг та здійснення соціального супроводу таких сімей (осіб)” (Офіційний вісник України, 2013 р., № 98, ст. 3609);
3. Пункт 37 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 26 квітня 2017 р. № 294 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 38, ст. 1204).